

Broșura de informare a pacienților Planificarea anticipată: planul dvs. de escaladare a tratamentului - Somerset

“În cele din urmă, ceea ce dă un sens vieții nu este doar modul în care aceasta este trăită, ci modul în care se apropie de sfârșit”

Dame Tessa Jowell,

Discurs ținut în Camera Lorzilor, 25 ianuarie 2018,
campanie de îmbunătățire a îngrijirii terminale în cadrul NHS

Ce este planul de escaladare a tratamentului?

Planul de escaladare a tratamentului ghidează echipele specializate în asistență medicală să ia decizii referitoare la asistența dvs. și la tratamentul de care beneficiați în situații în care se impune adoptarea rapidă a unor decizii și nu vă simțiți destul de bine pentru a vorbi în numele dvs.

Se va completa un formular în vederea înregistrării acelor decizii adoptate de dvs., familia/îngrijitorul dvs. și echipa dvs. de asistență medicală în ceea ce privește tratamentele care vi s-ar potrivi cel mai bine în viitor. Acest lucru ajută la asigurarea faptului că aceste discuții importante au avut loc cu persoanele potrivite.

E posibil ca dvs. să fi creat deja un plan de îngrijire anticipată în vederea înregistrării deciziilor importante în eventualitatea în care vă îmbolnăviți sau muriți, cum ar fi măsuri privind îngrijirea, moșteniri, înmormântare și planuri financiare. Un plan de escaladare a tratamentului (sau TEP - treatment escalation plan) face parte din acest plan și se referă doar la asistența și tratamentul medical.

Este important, deși uneori dificil, să ne gândim la asistența și tratamentul de care ne-ar plăcea sau nu să beneficiem dacă ne îmbolnăvim. Purtarea unei conversații cu echipa dvs. medicală și de îngrijire, precum și cu cei dragi dvs. pentru a stabili care sunt dorințele dvs. va contribui la adoptarea acestor decizii importante cu privire la ceea ce contează pentru dvs. Ei vor putea înțelege prioritățile și dorințele dvs. și vă pot sprijini acum și pe viitor.

Reflectarea în prealabil la aceste decizii are loc mai ales dacă aveți nevoi medicale complexe, vă apropiați de sfârșitul vieții, se consideră că sunteți expus(ă) riscului de deteriorare bruscă sau oprirea bruscă a inimii/respirației. Poate aveți alte motive de a vă înregistra preferințele în materie de asistență și tratament. Oricare ar fi motivul, este important să discutați, să înregistrați și să comunicați dorințele și conversațiile dvs.

Pentru informații suplimentare, puteți discuta cu oricare din membrii echipelor medicale și de asistență care au grijă de dvs. Aceștia se vor asigura că dispuneți de sprijinul corect. Puteți căuta online mai multe informații despre „Planul de escaladare a tratamentului Somerset” și să descărcați o copie a formularului accesând

<https://www.somersetccg.nhs.uk/for-clinicians/somerset-treatment-escalation-plan-step/>

Cine mă poate ajuta în privința elaborării unui plan de escaladare a tratamentului?

Echipele dvs. de asistență medicală vă vor ajuta să reflectați asupra acestor decizii. Formularul TEP Somerset cuprinde opțiuni care vă vor permite să discutați tratamentele adecvate și afecțiunile de care suferiți, de exemplu:

- ar trebui să mă prezint la spital sau nu? Dacă răspunsul este nu, care ar trebui să fie planul dvs. în materie de îngrijire?
- măsuri privind sprijinul disponibil la domiciliu
- unele tratamente specifice de care doriți sau nu să beneficiați, de exemplu opțiuni în materie de respirație artificială, transfuzii de sânge și folosirea anumitor medicamente

Ulterior discuției, dorințele dvs. vor fi înregistrate în TEP-ul dvs. și veți primi o copie a documentului. Va trebui să păstrați o copie în siguranță și o veți distribui oricărui membru ai familiei sau reprezentanți care doriți să vă cunoască deciziile. TEP-ul dvs. va fi consemnat în notele dvs. medicale și pus la dispoziția personalului medical și de îngrijire când va fi nevoie, permițând implicarea oricărui membru al echipei care se ocupă de îngrijirea dvs. să acceseze acest plan în orice moment.

De ce am nevoie de un plan de escaladare a tratamentului?

În situații de urgență, specialiștii medicali sau de îngrijire sunt nevoiți să ia decizii rapide în materie de tratamentul dvs., deoarece e posibil să nu vă simțiți suficient de bine pentru a discuta și face alegeri. Acest plan vă permite să îi ghidați privind tratamentele pe care ați dori sau nu să le urmați și va cuprinde acele tratamente care ar putea fi importante sau care nu ar funcționa pentru dvs.

Numeroase tratamente care pot prelungi durata vieții unor persoane prezintă riscul de a cauza daune, disconfort sau pierderea demnității unor anumite persoane. Persoanele pot opta să nu accepte acel risc în cazul în care probabilitatea beneficiului adus de tratament este redus. Acest plan vizează consemnarea preferințelor dvs. și a recomandărilor realiste convenite în situații de urgență, oricare ar fi etapa vieții în care vă aflați.

TEP-ul are rol consultativ. Medicul și echipa curantă vor trebui să ia decizii în funcție de condiția clinică de la momentul respectiv, însă cunoașterea dorințelor dvs. va fi extrem de utilă. TEP-ul nu poate fi utilizat pentru a solicita tratamente care sunt nocive pentru dvs. și prin urmare, nu vor fi oferite.

Trebuie să păstrați o copie a planului pe care o veți pune în cel mai scurt timp la dispoziția specialiștilor în asistență medicală solicitați să vă asiste în situații de urgență, indiferent dacă sunteți acasă sau beneficiați de îngrijire în altă parte.

Echipajele de pe ambulanță, medicii care lucrează în afara programului, personalul de la azil sau din cadrul spitalului vor putea atunci lua decizii rapide privind situația dvs. dacă au acces la formularul TEP în situații de urgență. Unele persoane îl

păstrează într-un loc la vedere, cum ar fi ușa frigiderului sau avizierul de la bucătărie.

Cine ia decizii cu privire la resuscitare?

Resuscitarea este una din deciziile care va trebui luată în calcul în momentul completării TEP. Resuscitarea se referă la folosirea unor tratamente manuale și medicale pentru a încerca repornirea bătăilor inimii și/sau a respirației. Echipa dvs. de asistență medicală poate explica dacă încercarea de resuscitare va reuși în cazul dvs.

Cu toate că echipa dvs. de asistență medicală consideră că ați putea beneficia de pe urma încercării de resuscitare, aveți dreptul de a refuza această procedură. În majoritatea cazurilor, resuscitarea eșuează iar dacă inima sau respirația unei persoane poate fi restabilită, calitatea vieții poate fi afectată ulterior. Din acest motiv și din alte motive, multe persoane iau decizia de a refuza procedura de resuscitare.

Dacă dvs. și echipa dvs. luați decizia de a opta pentru a „Nu încerca resuscitarea cardio-pulmonară”, (DNACPR - Do Not Attempt Cardio-Pulmonary Resuscitation), acest lucru nu vă împiedică să vă prezentați la spital sau să beneficiați de alte tratamente, cu condiția ca acestea să fie potrivite pentru dvs. și să le acceptați. În eventualitatea în care nu sunteți de acord cu recomandările oferite de echipa medicală în ceea ce privește încercarea de resuscitare sau alte tratamente, aveți dreptul la a doua opinie.

Îmi pot modifica planul de escaladare a tratamentului?

Acesta este planul dvs. Având în vedere că situația dvs. medicală se poate schimba în timp, același lucru se întâmplă și cu TEP-ul dvs. Se recomandă verificarea regulată a TEP-ului. Pe măsură ce cresc nevoile dvs. în materie de îngrijire medicală, planul vă ajută să reflectați la acele lucruri care sunt importante pentru dvs., asigurându-ne că înțelegeți care sunt tratamentele oferite de echipa dvs. de îngrijire medicală.

Discutați cu echipa dvs. de îngrijire medicală despre modificările pe care doriți să le faceți. Acestea vor fi consemnate și comunicate spitalului și echipelor de pe ambulanță.

Nu uitați să actualizați și alte planuri, precum Planul de îngrijire în avans. Dacă ați desemnat o Procură pe durată nedeterminată (LPA - Lasting Power of Attorney), asigurați-vă că persoanele împuternicite știu despre TEP-ul dvs. actual.

Ce se întâmplă cu acele persoane care nu pot decide asupra propriului plan?

În aceste circumstanțe, specialiștii medicali și de îngrijire vor trebui să respecte Legea privind capacitatea mentală (Mental Capacity Act), care reprezintă o cerință legală. Specialiștii vor trebui să stabilească de la bun început dacă dvs., persoana, aveți sau nu are capacitatea mentală. A avea capacitatea mentală înseamnă a lua o decizie în numele dvs. Dacă un specialist medical sau de îngrijire nu este sigur de capacitatea dvs. de a planifica asistența sau tratamentul de care beneficiați, aceștia vor realiza testul de capacitate.

Dacă sunteți evaluat(ă) ca neavând această capacitate, atunci o altă persoană va trebui să facă planuri în interesul dvs. Ar putea fi vorba despre o persoană aleasă de dvs. pentru a acționa în numele dvs. prin intermediul procurii pe durată nedeterminată sau în cazul în care nu v-ați pregătit în prealabil în acest sens, specialistul responsabil de tratamentul de care veți beneficia în viitor va trebui să ia o decizie privind acțiunile care vor trebui întreprinse în interesul dvs.

Specialistul trebuie să decidă dacă luarea unei decizii poate fi amânată până când vă redobândeți capacitatea și puteți lua dvs. respectiva decizie. Acesta trebuie să vă implice cât mai mult posibil în cadrul acestei decizii, ținând seama de dorințele și sentimentele dvs. și discutând cu prietenii și rudele dvs. pentru a stabili cine poate spune ce ați fi dorit dvs. în cazul în care ați fi putut lua respectiva decizie în persoană. Dacă nu aveți nicio persoană apropiată care să spună ce anume ați fi dorit dvs. să faceți, atunci se va desemna un avocat independent în capacitate mentală (Independent Mental Capacity Advocate - IMCA) pentru a lua în calcul și reprezenta interesul dvs. superior.

Dacă familia, prietenii sau un IMCA nu sunt de acord cu decizia adoptată de specialistul în asistență medicală privind interesul dvs. superior, aceștia pot contesta aceste informații actuale începând cu noiembrie 2020.